

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus De Brevissima Ad Perfectionem Via, hoc est De
Perenni Divinæ Voluntatis Intentione, Executione,
Apprehensione**

Družbicki, Kaspar

Coloniae, 1723

Considera IV. Quid sit, & qualis Voluntas Dei quoad nos?

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55395](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55395)

hujus DEI voluntatis. Tibi verò ô Adoranda DEI voluntas gratulor talem servum, qualis erat Christus, sed in simul rogo, ut quæ tantum in Christum potuisti, & fecisti, possis & in me, facias & in me. Siquidem non minus ego, & sum, & esse teneor, & esse pro meâ pusillitate cupio subditus subiectus, mancipatus, divinissimæ, suavissimæque tuæ potestati, ac dominationi, quàm fuit Christus Quidni igitur me captivas voluntas sancta? nunquid aliud vis à me, quàm ut servus tuus fieri velim. En volo: facito. O quàm felix ero tibi serviens!

CONSIDERA IV. *Quid sit,
& qualis Voluntas DEI
quoad nos?*

I. DEI voluntas est nobis principium
124. essendi. Essentiam enim & naturam, quàm
habet quæque creatura, habet ex DEI voluntate Quod vel ex eo patet: Quia ideo
creaturæ non sunt, nec existunt in rerum
naturâ, quia à DEO conditæ non sunt,
non sunt autem conditæ, quia condi illas
voluntas non fuit. Voluntas ergo DEI
est omnium nostrum, hoc est omnium Creaturarum Mater, quæ nos in Idæis Sapientiæ,
artiumque divinarum regulis, ac in Omnipotentia Divinâ tanquam semine latentes, in
utero suo prima concepit, eduxit, existere,
aliquidque esse ex nihilo, fecit. Voluntas
quoque divina, est velut alveus quidam,
&

& meatus multiplex, Oceanum illum Essentia Divinae multipliciter pro cuiusque nostrum naturæ & essentia existentiæ derivans.

Hinc Colligam Voluntatem hanc DEI 125 esse mihi Matris loco habendam, pietateque Matri debitâ honorandam. Colligam etiam curandum mihi esse, ne unquam hunc essentia, influentia donorum divinorum meatum & alveum in me obstruam, aut incidam, sed curabo potius quantum ex me, quàm maximum huic meatui receptum apud me facere, ut quàm copiosissimè per illum ad me bona DEI deriventur: quin etiam studebo ipse huic meatui vias facilitare ad animam meam, novis ut quotidie cursibus & influxibus gratiarum cœlestium me locupletet.

II. DEI voluntas est Regina nostra, & 126. Domina. Gubernat enim nos quos creavit, providet iis quos produxit, conservat eos, quos fecit. Obiit ergo partes nutricum, parentum, magistratum, magistrorum, pædagogorum. Hinc tota series providentia eius circa nos naturalis & supernaturalis, adeo lactea delicata, mirabilis, efficax, &c. sollicita, ut sic curet, unum quemlibet, solum ac si curet, de aliis nihil cogitet: passer sine nutu eius non cadit in terram; capillos numeravit nostros, vestigia nostra considerat: fœnum agri tamè eleganter vestit. Uno verbo tantum cura uni muscæ impendit, & in-

I du-

dustriæ suæ dat, quantum totus mundus cum totâ suâ sapientiâ dare illi non posset. Unus homo, si Divinæ circa se Voluntatis providentiam consideraret, vita illi sua non sufficeret: sed oculi nobis non sunt ad ista qui ad vana alia oculatissimi summus. Hoc unum punctum satis esse mihi deberet ad amandam DEI voluntatem, omnique curâ semper exequendam.

127. III. DEI voluntas centrum est, ad quod omnia, & à quo omnia percurrunt. Velit nolit homo Voluntati DEI subest, & eam facit: est enim illa adeò potens & efficax, ut vel in hoc ipso quòd eam homo non faciat, faciat illam; siquidem non est sine DEI voluntate, quòd quis non faciat DEI voluntatem: non enim homo posset illam non facere, si illa nol & se non fieri. Vult ergo non fieri, quod vult fieri? ita omnino, quod enim vult fieri per beneplacitum, vult idem non fieri per permissionem: hoc est, vult fieri; permittit autem, quia vult permittere, suamque libertatem creaturæ conservare. Generosa nimirum est DEI voluntas serviri sibi & servari se vult à Volentibus, neminem cogit. Si vis, servi mihi, ego volo, ut servias, tibi liberum esse volo, ut servias, liber es, fac quod placet. Servis mihi? facis quod volo. Non vis servire? permitto. Sed tamen & sic facis quod volo; facis nimirum id, quod ego permittere volo, at illo discrimine, quod serviens mihi, voluntatis, quam facis

facis, habeas præmium; non serviens mihi, Voluntas quam permittentem facis, habes pœnam. Sic ergo homo peccans currit à DEO placato, ad Deum iratum: dum non vult facere voluntatem coronaturam, facit puni- turam. Et sic ad DEI voluntatem omnia redeunt, omnia currunt, ut ad centrum, sive rectâ lineâ, sive obliquâ tendant, ad centrum tendunt. Hinc colligam consultius esse voluntatem DEI facere coronaturam, quàm ponituram.

IV. DEI voluntas est nobis regula ope-^{128.}randi, & lex vivendi. Voluit nos sibi at- tendere, se nosse, secundum se in omnibus corpusvè animavè attinentibus regi. Un- de omnium omninò nostrarum operationum præscripsit nobis formam: præscripsit autem, vel per seipsam immediate, vel per naturam im- pressam (qualis est in bestiis præscriptio) vel per rationis lumen vel per potestates, vel per con- suetudinem præscripsit quomodo cum DEO, cum superiore, cum pare inferiore viveremus; quid, quo ordine deberemus DEO, nobis, aliis, & ne multa loquar non est actio, non est officii hominis ulla pars, cui legem non dederit DEUS, juxta quam fiat. Facit nobiscum, ut pædagogus, rudem ad huc for- mans puerum, cui omnium agendorum, non agendorum normam dat. Qui se cum pa- rentibus & majoribus, qui cum paribus, inferioribus, qui domi, qui foris gerat, pe- dem sine se domo efferre, à præceptis disce- dere non sinit; si discedat, corrigit, format

aspectum, labia, manuum, digitorum etiam motus, ita agit nobiscum Dei voluntas, si non discolori sumus, ac protervi. Statuam hujus magistri præcepta nosse, iisque regi, curabo discolor non esse puer: si quid in me tale deprehendam, reprehendam, & puniam, & corrigam.

129. V. DEI voluntas aliter nobiscum, aliter cum irrationalibus agit. Cum illis agit, ut cum mancipiis, nobiscum, ut cum ingenuis, alias creaturas juxta suam regulam dirigit, ipsis regulam non attendentibus, unde aguntur, patiuntur, juxta regulam quam agunt; sunt ut instrumenta artificum mallei, linæ, penicilli, quibus artifex utitur in opere, sed ipsa usum sui esse nasciunt. Ortur Sol, lucet, occidit: quare? non scit. rotatur assiduo cælum, quorsum? non scit. indificat avis, quorsum? non scit. aguntur in finem, sed quem, ipsæ hæ res nesciunt; in illum quem intendit DEUS. Alia hominum ratio: Sumus in manu voluntatis Divinæ, ut discipulus apud Magistrum, cujus manum hic tenet, & ducat in opere, sed simul artem docet, & jubet spectare: non solum agit Magister, sed cum discipulo agit: docetque, ut sciat quid & quomodo agat. Itaque voluntas DEI hominem existere vult, sed simul vult ab eo sciri, cur existat; vult illum vivere, sed vult scire quare, & quomodo vivat; vult agere, sed vult scire quare & quomodo agat: hinc illi regulam ostendit existendi, vivendi, agendi, loquendi

quendi, cogitandi, orandi, laborandi, omnia operandi, non operandique, juxta quam omnia perficiat. Quæ hæc regula? modo dixi. Voluntas ipsa, quomodo ostendit illam? Inspirando, in scripturis revelando, per rationem dictando &c. Sicut ergo discipulus non errat, Magistri ductum, & artis præscripta servando, sic homo DEI voluntatem in omnibus attendendo. Age ut tē DEUS agere vult, omnia Sancta sunt. Et hæc esse unica cura hominum deberet; sed pro dolor! non est. Vivimus & agimus vel casu, vel ex nostro, vel ex hominum arbitrio, non è DEI.

Ex his discam, quæ sit hominum felicitas habere hunc Doctorem! quæ felicitas eundem sequi. 130.

2. Discam, quæ debetur gratitudo Divinæ voluntati, quæ me in omnibus etiam vilissimis actibus meis dirigit per seipsam.

3. Discam, Amorem honesti, & ordinis, & regularum. Voluntas DEI tam ordinem amat, ut se totam occupet in ordine inducendo, perturbatione verò ordinis excludendâ, Nullam actionem reliquit sine regulâ.

Hinc 4. discam, omnem regulam quamcunque non metiri ex objecto de quo est, sed ex authore, à quo est. Regula illa, quam despicio, DEI voluntas est, & hoc audeo? 131.

5. Discam, summam esse felicitatem regi voluntate DEI, & ipso DEO: summam miseriam esse, recedere à voluntate DEI, quia est recedere à DEO; summam esse stultitiam eâ uti nolle, quia hoc est DEO uti nolle. Atque id tam in parvis, quàm in magnis rebus, quia eadem est in omnibus DEI voluntas, esto non eadem quæ vult; non est autem injuria objecto & rei volitæ, sed ipsi volenti, & voluntati; quod diligenter notandum est parvarum legum contemptoribus, in Religione, in Republicâ, in Conscientiâ,

CONSIDERA V. *Quid exi-
gat à nobis Voluntas
DEI?*

132. *Primo.* Exigit à nobis voluntas DEI cognitionem, ut scilicet eam perfecte sciamus, quantum ad officium, statum, ætatem. Occupationes nostras attinet. Hoc enim sublato, frustra sunt reliqua. Hinc fons perditionis humanæ, Ignoratio voluntatis Divinæ: ad eam tolendam ipse Deus homo factus est, & Magister voluntatis suæ esse voluit, docuitque quid credi Deus, quid fieri vellet à nobis; docuit non verbo tantum, sed etiam exemplo. Ex hoc concludam crebro regulas officii mei, status, occupationum mearum relegere, expendereque me debere, aliosque ad id inducere.

Secundo.